

ตารางที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายของประเทศไทย

ประเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายวิธีประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหรัฐอเมริกา	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ประเทศญี่ปุ่น
1. ความหมาย ของสินค้า	สังหาริมทรัพย์ ทุกชนิดที่ผลิต หรือนำเข้าเพื่อ ขายรวมทั้ง ผลิตผลธรรมชาติ และกระแสไฟฟ้า	สินค้าที่ผลิตเพื่อขาย เป็นเชิงธุรกิจ ยกเว้น 1) ผลิตภัณฑ์ ธรรมชาติ 2) ผลิตผลเกษตร ปฐมภูมิ 3) อสังหาริมทรัพย์ 4) ทรัพย์สินทาง ปัญญา 5) งานบริการ	สินค้าที่ผลิตขายเชิง ธุรกิจรวมทั้ง กระแสไฟฟ้าและ วัตถุดิบที่ใช้ผลิต ยกเว้น 1) อสังหาริมทรัพย์ แต่สัมภาระในการ ก่อสร้างเป็นสินค้า ตามกฎหมายนี้ 2) สินค้าเกษตร ปฐมภูมิ	ทรัพย์สินที่มีรูปร่างที่ จำหน่ายเชิงพาณิชย์ เพื่ออุปโภคบริโภค รวมทั้งสินค้าเกษตร ปฐมภูมิ ยกเว้น 1) บริการ 2) ลีดและเนื้อเยื่อ ของมนุษย์ 3) ผลิตภัณฑ์ยา 4) โปรแกรม คอมพิวเตอร์	สังหาริมทรัพย์รวมถึง กระแสไฟฟ้า โปรแกรม คอมพิวเตอร์และ ชิ้นส่วนของสินค้า ยกเว้น 1) สินค้าเกษตร 2) เลี้ยงสัตว์ 3) การล่าสัตว์	สังหาริมทรัพย์ ยกเว้น 1) ผลิตผลธรรมชาติ เช่น น้ำมันดิบ แร่รัตน ชาติ 2) สินค้าเกษตรปฐมภูมิ ไม่แปรรูป(ต่อมารวมถึง สินค้าเกษตรปฐมภูมิ ด้วยจากโรควัวบ้าใน ยุโรป)	ทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้ ซึ่งผ่านกระบวนการ ผลิตหรือประกอบ ยกเว้น สินค้าเกษตร ไม่แปรรูป(สินค้า เกษตรปฐมภูมิ)

ประเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายจารีตประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหรัฐอเมริกา	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ประเทศญี่ปุ่น
2. ความหมาย ของสินค้าที่ ชำรุดบกพร่อง หรือสินค้าที่ ไม่ปลอดภัย	สินค้าที่ก่อหรือ อาจก่อให้เกิด ความเสียหายขึ้น ได้จากความ บกพร่องในการ ผลิตหรือการ ออกแบบหรือ ไม่ได้กำหนด วิธีใช้ วิธีเก็บ รักษา คำเตือน หรือข้อมูล เกี่ยวกับสินค้า หรือกำหนดไว้ แต่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ชัดเจน ตามสมควร โดย คำนึงถึงสภาพ สินค้า ลักษณะ	การที่สินค้าขาด ความปลอดภัยตาม ควรที่บุคคลพึง คาดหวังได้จาก สินค้านั้น โดยพิจารณาถึง พฤติการณ์แวดล้อม ทั้งหมดรวมทั้งการ นำเสนอสินค้านั้น ประโยชน์อันควร คาดหมายได้จาก การใช้สินค้าและ ระยะเวลาที่ถูก วางตลาด	สินค้านั้นขาดความ ปลอดภัยอันพึง คาดหมายได้โดย บุคคลทั่วไป รวมถึง ความปลอดภัยของ ชิ้นส่วนที่ผลิตหรือ ประกอบเป็นสินค้า ขั้นสุดท้ายโดย คำนึงถึง 1) ลักษณะและ วัตถุประสงค์ของ การนำสินค้าออกสู่ ตลาด ทั้งบรรจุ- ภัณฑ์ การโฆษณา การให้รายละเอียด ข้อบ่งชี้และ คำเตือนเกี่ยวกับ สินค้า	1) ความชำรุด บกพร่องในการผลิต คือผลิตได้ไม่ตรงตาม แบบที่ตั้งใจไว้ 2) ความชำรุด บกพร่องในการ ออกแบบ จะใช้หลัก ความคาดหมายได้ ของผู้บริโภค คือ สินค้าขาดความ ปลอดภัยอันพึงมี ตามที่ผู้บริโภค คาดหวังได้และใช้ หลักความเสี่ยง ผู้เสียหายจะพิสูจน์ว่า แบบของสินค้าเป็น เหตุให้เกิดความ เสียหายแก่ผู้เสียหาย	สินค้าที่ขาดความ ปลอดภัยอันพึงมีที่ควร คาดหมายได้โดย พฤติกรรมการแวดล้อม ต่างๆ ที่นำหลัก กฎหมายละเมิดมาใช้ใน คดีความรับผิดชอบใน ผลิตภัณฑ์ด้วยคือ 1) ความชำรุดบกพร่อง ที่เกิดจากการผลิต 2) ความชำรุดบกพร่อง ที่เกิดจากการออกแบบ ในการให้คำเตือนและ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ในอนาคต	สินค้าที่ขาดความ ปลอดภัยอันพึงมีที่คาด ได้โดยคำนึงถึง พฤติกรรมการแวดล้อม เช่น การทำงานของสินค้า วิธีใช้งาน และเวลาที่ ออกวางจำหน่าย โดย ศาลจะนำหลักกฎหมาย ละเมิดมาใช้ในคดีความ รับผิดชอบในผลิตภัณฑ์ด้วย	สินค้าที่ขาดความ ปลอดภัยตามปกติ ธรรมดาที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาถึง ธรรมชาติของสินค้า, การคาดหมายตาม ธรรมดาในการ บริโภค, สถานการณ์ เมื่อผู้ผลิตส่งมอบ สินค้า และเหตุการณ์ อื่นๆเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ

	<p>การใช้งานและการเก็บรักษาตามปกติ</p> <p>ธรรมดาของสินค้าอันพึงคาดหมายได้</p>		<p>2) มีการใช้สินค้าในทางที่ผิดหรือไม่ และ</p> <p>3) เวลาส่งมอบสินค้ามีความชำรุดบกพร่องอยู่ก่อนหรือไม่</p>	<p>3) ความชำรุดบกพร่องในการกำหนดข้อบ่งชี้และค่าเดือนอันตราย</p>			
--	---	--	--	---	--	--	--

ประเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายจารีตประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหรัฐอเมริกา	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ประเทศญี่ปุ่น
3. ผู้ต้องรับผิดชอบ	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>1) ผู้ผลิตหรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต</p> <p>2) ผู้นำเข้า</p> <p>3) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้แสดงว่าตนเป็นผู้ผลิตสินค้านั้น</p> <p>ผู้ประกอบการทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่</p>	<p>ผู้ผลิตหรือผู้ที่อยู่ในฐานะเสมือนผู้ผลิต แต่ในกรณีที่ไม่อาจระบุตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าได้ ให้ถือว่า ผู้ขายเป็นผู้ผลิตตาม EC Directive</p>	<p>1) ผู้ผลิต ผู้ผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย ผู้ผลิตวัตถุดิบ ผู้ผลิตชิ้นส่วนของสินค้าที่มุ่งหมายผลิตในทางการค้า</p> <p>2) ผู้ที่แสดงชื่อของตนบนสินค้าหรือใช้เครื่องหมายการค้าว่าตนเป็นผู้ผลิตสินค้านั้น</p> <p>3) ผู้นำเข้าสินค้า</p> <p>4) ผู้ขายในกรณีร้องขอให้เปิดเผยชื่อบุคคลตาม 1) ถึง 3) แต่ละเลยไม่ทำตามที่ร้องขอ (กฎหมายของ</p>	<p>ผู้ผลิตหรือผู้ที่อยู่ในฐานะเสมือนผู้ผลิต ได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ ผู้ผลิตชิ้นส่วน ผู้ผลิตสินค้าในขั้นสุดท้าย</p>	<p>1) ผู้ผลิต ผู้ผลิตวัตถุดิบ ผู้ผลิตชิ้นส่วนของสินค้า ผู้ผลิตสินค้าในขั้นสุดท้าย</p> <p>2) ผู้ที่อยู่ในฐานะเสมือนผู้ผลิต หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ผลิตตามความเป็นจริง แต่ได้แสดงออกว่าตนเป็นผู้ผลิต โดยการใช้ชื่อเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายอื่นใดของตนลงบนสินค้า ต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ผลิต</p> <p>3) ผู้นำสินค้าที่ชำรุดบกพร่องเข้ามาในสหภาพยุโรป กรณีนี้จะรับผิดชอบเมื่อสำนักงาน</p>	<p>ผู้ผลิตหรือผู้ขายสินค้า โดยผู้ผลิตรับผิดชอบตามกฎหมายแพ่งว่าด้วยสัญญา แต่ถ้าไม่ได้เป็นคู่สัญญาที่ต้องฟ้องละเมิด</p> <p>1) ในกรณีที่ผู้ขายสุจริต ไม่รู้ถึงความชำรุดบกพร่องมาก่อนก็รับผิดชอบในการชดเชยราคาและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้ซื้อ</p> <p>2) ถ้าผู้ขายไม่สุจริต ผู้ขายต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น</p>	<p>ผู้ผลิตและผู้ที่อยู่ในฐานะเช่นเดียวกับผู้ผลิตต้องรับผิดชอบของสินค้า ได้แก่</p> <p>1) ผู้ผลิต ผู้แปรรูปหรือนำเข้าสินค้าเป็นปกติธุระ</p> <p>2) ผู้ใช้ชื่อของชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายอื่นใดลงบนสินค้าว่าเป็นผู้ผลิต</p> <p>3) ผู้ที่ใช้ชื่อของตนหรือข้อความอื่นใดแสดงว่า ตนเป็นผู้ผลิตสินค้านั้น ตามความเป็นจริงในกรณี</p>

	<p>ไม่ปลอดภัยและ สินค้านั้นได้มี การขายให้แก่ ผู้บริโภคแล้ว ไม่ ว่า ความเสียหาย นั้นจะเกิดจาก การกระทำโดย จงใจหรือ ประมาทเลินเล่อ ของ ผู้ประกอบการ หรือไม่ก็ตาม</p>		<p>ประเทศอังกฤษจะ ไม่บังคับกับผู้ขาย รายเล็กๆ)</p>		<p>ใหญ่ของผู้ผลิตสินค้า นั้นไม่ได้อยู่ในสหภาพ ยุโรป 4) ผู้วางจำหน่ายหรือ ผู้ขายในกรณีที่ไม่อาจ ระบุได้ว่าใครคือผู้ผลิต หรือจำหน่ายสินค้า</p>	<p>แก่ชีวิต ร่างกาย และ ทรัพย์สินของผู้ซื้อด้วย</p>	<p>สินค้าที่ชำรุด บกพร่องเป็นวัตถุอันตราย หรือชิ้นส่วนของ สินค้าที่ผลิตครั้ง สุดท้าย ผู้ผลิตชิ้นส่วน หรือผู้ที่อยู่ในสถานะ เช่นเดียวกับผู้ผลิต ชิ้นส่วนต้องร่วมรับผิดชอบ กับผู้ผลิตสินค้าชิ้น สุดท้าย</p>
--	---	--	--	--	--	---	---

ประเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายจารีตประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหรัฐอเมริกา	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ประเทศญี่ปุ่น
4. ผู้มีสิทธิ ฟ้องเรียก ค่าเสียหาย	ผู้เสียหายซึ่ง หมายความว่า ผู้ได้รับความ เสียหายจาก สินค้าที่ไม่ ปลอดภัยที่ได้รับ ความเสียหายแก่ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินใน ฐานะผู้ซื้อ ผู้ใช้ สินค้านั้น หรือผู้ อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกับที่ตั้ง ของสินค้านั้น และได้รับความ เสียหาย แม้ไม่ใช่ ผู้ซื้อ หรือผู้ใช้ สินค้านั้น	ผู้ที่ต้องได้รับความ เสียหายแก่ชีวิต ร่างกายหรือ ทรัพย์สิน ซึ่งผู้ที่ ได้รับความเสียหาย อาจเป็นผู้ซื้อ หรือ ผู้ใช้สินค้า หรือผู้ที่ อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกับที่ตั้ง ของสินค้า แม้ไม่ใช่ ผู้ซื้อสินค้านั้นก็ตาม	ผู้ที่ได้รับความ เสียหายแก่ชีวิต ร่างกายหรือ ทรัพย์สิน ซึ่งอาจ เป็นผู้ซื้อ ผู้ใช้สินค้า หรือผู้ที่อยู่ใน บริเวณใกล้เคียงกับ ที่ตั้งของสินค้า และ ได้รับความเสียหาย แม้ไม่ใช่ผู้ซื้อหรือผู้ ซื้อสินค้านั้นก็ตาม	ผู้ที่ได้รับความ เสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือ ทรัพย์สิน ซึ่งอาจเป็น ผู้ซื้อ หรือผู้ใช้สินค้า หรือผู้ที่อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกับที่ตั้งของ สินค้า และได้รับ ความเสียหาย แม้ ไม่ใช่ผู้ซื้อหรือผู้ใช้ สินค้านั้น	ผู้ที่ได้รับความเสียหาย แก่ชีวิต ร่างกาย หรือ ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นผู้ซื้อ หรือผู้ใช้สินค้านั้น หรือ ผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง กับที่ตั้งของสินค้า และ ได้รับความเสียหาย แม้ ไม่ใช่ผู้ซื้อหรือผู้ใช้ สินค้านั้น	ผู้ที่ได้รับความเสียหาย แก่ชีวิต ร่างกาย หรือ ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นผู้ซื้อ หรือผู้ใช้สินค้านั้น หรือ ผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง กับที่ตั้งของสินค้า และ ได้รับความเสียหาย แม้ ไม่ใช่ผู้ซื้อหรือผู้ใช้ สินค้านั้น	ผู้ที่ได้รับความ เสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือ ทรัพย์สิน ที่เป็นผู้ซื้อ หรือผู้ใช้สินค้านั้น หรือผู้ที่อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกับที่ตั้งของ สินค้า และได้รับ ความเสียหาย แม้ ไม่ใช่ผู้ซื้อหรือผู้ใช้ สินค้านั้น

ประเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายจารีตประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหรัฐอเมริกา	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ประเทศญี่ปุ่น
5. ความ เสียหายที่จะ ได้รับการ เยียวยาและ ขอบเขตของ ความรับผิด	ขอบเขตของ ค่าเสียหายจะ แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความรับผิด ค่าสินไหม ทดแทนเพื่อ ละเมิดตาม มาตรา 11 วรรค แรก 2) ความรับผิดใน ความเสียหายต่อ จิตใจอันเป็นผล มาจากความ เสียหายต่อ ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของ ผู้เสียหาย และ	EC Directive บัญญัติให้เรียก ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น จากความตายหรือ บาดเจ็บ รวมทั้ง ทรัพย์สิน ส่วน รายละเอียดขึ้นอยู่กับประเทศสมาชิก จะไปบัญญัติ	ค่าเสียหายจากความ เสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และ ค่าเสียหายที่มีโช เป็นตัวแทน เช่น การ ขาดประโยชน์ใน การทำมาหาได้ใน อนาคต การสูญเสีย ความสามารถใน การประกอบอาชีพ และค่าขาดไร้อุป การะ นอกจากนี้ ยังมีการยอมให้เรียก ค่าเสียหายเชิง ลงโทษได้บางกรณี แต่ไม่ให้เรียก ค่าเสียหายต่อจิตใจ นอกจากความ	กรณีเสียหายแก่ชีวิต และร่างกาย กฎหมาย ยอมให้เรียก ค่าเสียหายทั้งที่เป็น ตัวแทนและที่ไม่ได้ เป็นตัวแทนที่เกิดขึ้น แล้วและจะเกิดขึ้นใน อนาคต เช่น ค่ารักษา พยาบาล ค่าขาด ประโยชน์จากการ ทำงาน หากถึงแก่ ความตาย คู่สมรส และบุคคลใน ครอบครัวอาจเรียกค่า ขาดผู้ดูแล ค่าขาด แรงงานในครัวเรือน ทั้งอาจกำหนด ค่าเสียหายเชิงลงโทษ	ความเสียหายที่จะได้รับ การเยียวยา คือความ เสียหายที่เกิดขึ้นแก่ชีวิต ร่างกาย (และจิตใจ) หรือทรัพย์สิน แต่จะ ไม่ให้เรียกค่าเสียหายที่ มิใช่ตัวแทน เช่น ความ ทุกข์ทรมาน ความ เจ็บปวด แต่ถ้าผู้ผลิต หรือผู้อยู่ในฐานะเสื่อม ผู้ผลิตมีความประมาท เกินเลย ผู้เสียหายก็จะ เรียกค่าเสียหายที่มีโชตัว เงินจากผู้ประมาท เกินเลยได้	ขอบเขตความรับผิดจะ อยู่ที่ความสุจริตของ ผู้ประกอบการ ดังนี้ 1) กรณีผู้ขายสุจริตไม่รู้ ถึงความชำรุดบกพร่อง ของสินค้า ผู้ขายรับผิด ชดใช้ราคาและ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น แต่ ไม่ต้องรับผิดชอบ ค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ของผู้ซื้อ 2) กรณีผู้ซื้อ ไม่สุจริต จะต้องรับผิดชอบ ค่าเสียหายต่อร่างกาย และทรัพย์สินด้วย หากผู้ขายเป็นผู้ผลิต หรือผู้ขายสินค้าปกติ	1) ความเสียหายแก่ ชีวิต ร่างกายและ จิตใจ โดยนำ บทบัญญัติประมวล กฎหมายแพ่ง เรื่องค่า สินไหมทดแทน ละเมิดมาปรับใช้ และ ยอมให้เรียก ค่าเสียหายต่อจิตใจได้ ถ้ามีความเสียหายทาง กายด้วย 2) ความเสียหายแก่ ทรัพย์สิน กฎหมาย ไม่ได้บัญญัติว่า ทรัพย์สินใดได้รับ ความคุ้มครองบ้าง

	<p>หากผู้เสียหายถึงแก่ความตาย สามี ภรรยา บุพการี หรือผู้สืบสันดาน ของบุคคลนั้น ชอบที่จะได้รับ ค่าเสียหาย สำหรับความเสียหายต่อจิตใจ</p> <p>3) ความรับผิดค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ หากได้ผลิต นำเข้า หรือขาย โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย</p>		<p>เสียหายแก่จิตประสาทถือเป็นความเสียหายทางร่างกาย</p>	<p>ความเสียหายทางจิตใจนั้น</p> <p>1) ถ้าเจตนาให้ได้รับผลกระทบทางจิตใจรุนแรงสุดชั่วสุดโถง</p> <p>2) ภาวะเศร้าซึมจากเสียหายทางร่างกาย</p> <p>3) การตกใจกลัว เพราะอยู่ในที่เกิดเหตุ กฎหมายให้เรียกได้ตามพฤติการณ์แห่งความเสียหาย</p>		<p>ให้สันนิษฐานว่าผู้ขายรู้ว่ามี ความชำรุดบกพร่อง และเป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด</p>	
--	---	--	--	---	--	--	--

ระเด็น กฎหมาย	ประเทศไทย	สหภาพยุโรป	ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายจารีตประเพณี		ประเทศในกลุ่มที่ใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร		
			ประเทศอังกฤษ	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี	
6. ข้อยกเว้น ความรับผิด	ผู้ประกอบการไม่ ต้องรับผิด หาก พิสูจน์ได้ว่า 1) สินค้าไม่ได้ เป็นสินค้าที่ไม่ ปลอดภัย 2) ผู้เสียหายรู้ อยู่แล้ว สินค้า เป็นสินค้าที่ไม่ ปลอดภัย 3) ความเสียหาย เกิดขึ้น เพราะการ ใช้หรือเก็บรักษา ไม่ถูกต้องตาม วิธีใช้ วิธีเก็บ รักษา คำเตือนที่ ผู้ประกอบการ กำหนดไว้อย่าง	ผู้ผลิตไม่ต้องรับผิด หากพิสูจน์ได้ว่า 1) คนไม่ได้นำ สินค้านั้นออก จำหน่าย 2) ความเจริญ ก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ที่ ในขณะผลิตยังไม่ อาจพิสูจน์ได้ว่า ความชำรุดบกพร่อง มีอยู่ หรือ State of the Art Defense 3) ความชำรุด บกพร่องเป็นเพราะ ต้องปฏิบัติตาม กฎหมายหรือ	1) ความชำรุด บกพร่องเกิดขึ้น เพราะการต้อง ปฏิบัติตามกฎหมาย เรื่องนั้นๆ 2) จำเลยไม่ได้นำ สินค้านั้นออกสู่ ท้องตลาด 3) ไม่ได้จำหน่าย สินค้าไปในทาง ธุรกิจหรือเพื่อผล กำไร 4) ความชำรุด บกพร่องไม่ได้มีอยู่ ขณะขายหรือ เกิดขึ้นจากการสึก หรอตามปกติและ การติดตั้งไม่ถูกต้อง	กฎหมายไม่ได้บัญญัติ ข้อยกเว้นความรับผิด ไว้ชัดเจน ขึ้นอยู่กับ แต่ละมลรัฐจะ พิจารณาดังนี้ 1) ผู้เสียหายสมัครใจ เข้าเสี่ยงภัยใช้สินค้า นั้นเอง ทั้งที่มีความ ชำรุดบกพร่อง โดยไม่ มีเหตุอันสมควร กรณี นี้ ไม่สามารถฟ้อง ผู้ผลิตได้ 2) ใช้สินค้าผิดวิธีจาก คำเตือนกำกับสินค้า นั้น 3) กรณีผู้เสียหายมี ส่วนผิด จะเป็นเหตุ ลดความรับผิด ไม่ใช่	ข้อยกเว้นความรับผิด ตามกฎหมายว่าด้วย ความรับผิดใน ผลิตภัณฑ์ของประเทศ สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี จะเป็นไปตาม EC Directive ของ สหภาพยุโรป	1) ผู้เสียหายสมัครใจรับ ภัยที่เกิดขึ้น คือ ถ้าผู้เสียหายรู้ว่าสินค้า นั้นชำรุดบกพร่องแล้ว ยังได้ใช้สินค้านั้นด้วย ความสมัครใจ ผู้ผลิต ไม่ต้องรับผิดในความ เสียหายที่เกิดขึ้นนั้น 2) ความเสียหายเกิดขึ้น จากการใช้สินค้าที่ผิด วิธี ต่างไปจากที่กำหนด ไว้ในข้อบ่งชี้ที่ผู้ผลิต กำกับมากับสินค้า หรือ ใช้แตกต่างไปจากวิธีอัน ควรต้องใช้ตามลักษณะ ของสินค้า 3) ถ้าผู้เสียหายมีส่วนผิด ด้วย ศาลจะนำมาลดค่า	1) ข้อยกเว้นตามหลัก State of the Art Defense ที่ประเทศ ญี่ปุ่นได้นำ EC Directive ของสหภาพ ยุโรปมาเป็นแบบร่าง กฎหมายนี้ 2) กรณีผลิตชิ้นส่วน ผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย หากผู้ผลิตชิ้นส่วน พิสูจน์ได้ว่าความ ชำรุดบกพร่องที่เกิด ขึ้นมาจากคำสั่ง ออกแบบของผู้ผลิต สินค้าขั้นสุดท้ายและ ตนไม่ได้ประมาท เลินเล่อในการผลิต ชิ้นส่วน

	<p>ถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว</p>	<p>ระเบียบทางราชการที่ไม่อาจหลบเลี่ยง</p> <p>4) ความชำรุดบกพร่องไม่ได้มีอยู่ขณะส่งมอบสินค้าหรือเกิดขึ้นหลังจากที่มีการส่งมอบแล้ว</p> <p>5) สินค้าไม่ได้ผลิตเพื่อขายหรือจำหน่ายในลักษณะที่เป็นธุรกิจ</p> <p>6) ผู้ผลิตชิ้นส่วนสินค้าให้แก่ผู้อื่นนำไปผลิตเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย หากพิสูจน์ได้ว่าความชำรุดบกพร่องนั้นเกิดขึ้นเพราะการออกแบบหรือเพราะคำสั่งของผู้ผลิตสินค้าขั้น</p>	<p>5) State of the Art Defense</p> <p>6) ผู้ผลิตชิ้นส่วน พิสูจน์ได้ว่า ความชำรุดบกพร่องเกิดจากการออกแบบของผู้ผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย</p>	<p>เหตุให้หลุดพ้นความรับผิด</p> <p>4) State of the Art Defense</p>		<p>สินค้าทดแทนที่ จะต้องจ่าย</p> <p>4) State of the Art Defense ระบบกฎหมายประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสจะกำหนดไว้ อย่างเคร่งครัดว่าผู้ผลิต จะต้องผลิตและส่งมอบสินค้าที่ปลอดภัย แต่เมื่อต้องปฏิบัติตาม EC Directive ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสก็ ต้องยอมรับ State of the Art Defense ด้วย</p>	
--	-------------------------------------	---	--	--	--	---	--

		สุดท้าย					
--	--	---------	--	--	--	--	--

แหล่งที่มา: ทีมงานวิจัยกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์แห่งสำนักงานกฤษฎีกา